

**Universitat de les
Illes Balears**

**Títol: La implantació de l'Educació Física obligatòria
a la Formació Professional.**

NOM AUTOR: Jaume Morales Ordinas

Memòria del Treball de Final de Màster

Màster Universitari de Formació del Professorat

(Especialitat/Itinerari de Tecnologia de Serveis)

de la

UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS

Curs Acadèmic 2014-2015

Data _____

Signatura de l'autor _____

Nom Tutor del Treball Josep Vidal Conti

Signatura Tutor _____

Acceptat pel Director del Màster Universitari de les Illes Balears

Signatura Director _____

-Resum:

El projecte que vull portar a terme consisteix en implantar l'Educació Física obligatòria a tots els cursos de Formació Professional, Formació Professional Bàsica, Grau Mitjà i Grau Superior. El motiu és la gran millora que suposaria per aquests tipus de formació de tanta diversitat, tant a nivell conceptual, procedimental com actitudinal a qualsevol dels àmbits d'aquest procés.

Els objectius principals són, la millora del rendiment tant laboral com escolar, la prevenció de lesions sofertes al desgast de la vida quotidiana, el risc del sedentarisme social, la potenciació de la salut i especialment una major oferta laboral per a Llicenciats en Ciències de l'Activitat Física i L'esport.

En el present treball he analitzat l'estat de l'Educació Física en especial interès en l'àmbit de la Formació Professional, fent així un repàs de la història i tornant a l'assignatura troncal d'Educació Física, implantar un nou mòdul d'Educació Física amb una finalitat paral·lela a l'Educació Secundària Obligatòria i al Batxillerat.

Crec que per això, seria interessant una modificació del currículum, integrant així una nova programació didàctica del nou mòdul d'Educació Física dins dels tres nivells de Formació Professional i què serà impartida per Llicenciats en Ciències de l'Activitat Física o bé en el cas de la Formació Professional Bàsica per a Mestres d'Educació Física. Per tant s'hauran d'afegir 96 hores lectives en cada un dels Graus de Formació Professional i en cada un dels seus nivells. De manera que distribuiríem la càrrega lectiva amb 64 hores presencials als centres, dividides en 2 hores setmanals en cada un dels cursos de FP.

Paraules clau: Formació Professional, Educació Física, Llicenciats en Ciències de l'Activitat Física, currículum.

-Summary:

The project that I carry out consists of implanting compulsory physical education in all courses of Vocational Education, Vocational Education Basic, Intermediate and Advanced Level. The reason is the great improvement that it would mean for these types of education with so much diversity, both conceptual, procedural and attitudinal in any of the areas of this process.

The main objectives are to improve both labor and school performance, prevention of injuries suffered day to day, the risk of a sedentary society, enhancing health and increased labor supply, especially for graduates in Sciences Physical Activity and Sport.

In this paper I have analysed the state of physical education with special interest in vocational education, so making a review of the history and returning to the main subject of Physical Education, implant a new module Physical Education with a purpose parallel to the Compulsory Secondary Education and Baccalaureate.

I think that it would be an interesting modification of the curriculum, so integrating a new educational program, the new module Physical Education within three levels of professional education and being given to graduates in Science of Physical Activity. 96 hours should be added in each of the vocational degrees and each of its levels, this way distributing the school load with 64 classroom hours, divided into 2 hours per week in each Vocational Courses.

Keywords: Training, Physical Education, Bachelor of Science in Physical Activity, CV.

-Índex:

1. Objectius del treball.....	6
2. Estat de la qüestió.....	6
2.1. L'evolució de l'EF dins el sistema educatiu.....	6
2.2. La importància i la necessitat de l'EF.....	22
3. Desenvolupament de la proposta.....	28
3.1. Programació didàctica.....	28
3.1.1. Justificació.....	28
3.1.2. Contribució de les matèries a l'adquisició de les competències bàsiques.....	29
3.1.3. Dimensions de les Competències Bàsiques a desenvolupar de forma prioritària.....	29
3.1.4. Blocs de continguts.....	31
3.1.5. Concreció curricular.....	34
3.1.6. Temporització de les unitats didàctiques.....	37
3.2. Orientacions didàctiques metodològiques.....	37
3.2.1. Normes de convivència.....	37
3.2.2. Dinàmica del curs i de les sessions.....	38
3.2.3. Formació dels grups.....	38
3.2.4. Model de sessió.....	39
3.2.5. Metodologia.....	40
3.2.6. Tractament metodològic de les competències bàsiques.....	41
3.2.7. Atenció a la diversitat.....	42
3.2.8. Activitats de formació complementàries.....	43
3.2.9. Elaboració de treballs.....	43
3.2.10. Aplicació de les TIC.....	44
3.2.11. Materials i recursos didàctics.....	44
3.3. Avaluació.....	45
3.3.1. Característica de l'avaluació.....	45
3.3.2. Criteris de qualificació.....	46
3.3.3. Criteris de recuperació.....	47

3.3.4.Assistència.....	47
4. Conclusions.....	48
5. Referències Bibliogràfiques.....	49
6. Annexos.....	50

1. Objectius del treball:

- a. Revisar l'estat de l'Educació Física (en endavant EF) dins el sistema educatiu espanyol.
- b. Proporcionar hàbits saludables a tots els estudiants de cicles formatius.
- c. Oferir una educació de Formació Professional més activa i dinàmica.
- e. Oferir l'Educació Física per una Formació professional més saludable.

2. Estat de la qüestió:

2.1. L'evolució de l'EF dins el sistema educatiu.

El següent apartat pretén fer una revisió de l'Educació Física dins del sistema educatiu espanyol per tal de poder veure les bases de l'Educació des de l'any 1814 amb l'Informe Quintana, fins a l'actualitat al 2015.

Segons l'article "Evolución del Sistema Educativo" del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport.

Els sistemes educatius nacionals sorgeixen a Europa a principis del segle XIX arran de la Revolució Francesa. A Espanya, la Constitució de 1812 incorpora la idea de l'educació que culmina amb l'aprovació, al 1.857, de l'anomenada LLEI MOYANO. En ella es proclama una nova organització basada en els principis de llibertat, igualtat i propietat, es recullen l'ensenyament primari i el de les universitats. A aquest efecte, al 1814 Manuel José Quintana va elaborar l'Informe Quintana, que modificà el 1821, on es defensa que la instrucció ha de ser igual, universal, uniforme, pública i lliure.

Pocs mesos després es produeix el primer alçament militar liderat pel general Elío, tornant, a l'Antic Règim, i per tant també a la tornada de l'educació en mans de l'Església, fonamentalment a l'ensenyament primari. El Reglament de 1821, va donar caràcter legal del sistema educatiu dividit en primer, segon i tercer ensenyament. De la mateixa manera, aquesta normativa sancionava la divisió de la instrucció en pública i privada, i determinava la gratuïtat de l'ensenyament públic. Entre 1823 i 1833, durant la reacció absolutista de Ferran VII es produeix la derogació del Reglament General d'Instrucció Pública de 1821. Posteriorment es promulguen el Pla literari d'estudis i arranjament general de les universitats del Regne (1824), el Pla i Reglament d'escoles de primeres lletres del Regne

(1825), i el reglament general de les escoles de llatinitat i col·legis d'humanitats (1826). Les novetats més importants serien l'establiment de la uniformitat dels estudis de totes les universitats i la seva exhaustiva reglamentació, la centralització de les universitats i l'articulació jeràrquica del govern, la inspecció i la direcció de les escoles. En 1836 s'aprova el Pla General de Instrucció Pública. Aquest Pla va regular els tres graus d'ensenyament: la instrucció primària, que comprèn la primària elemental i la superior, la instrucció secundària, dividida en elemental i superior, i la instrucció superior, a les que corresponen les facultats, les escoles especials i els estudis d'erudició. Entre 1843 i 1854 arriba l'anomenada «dècada moderada». La llei clau d'aquesta etapa s'aprova en 1845 i és el Pla General d'Estudis (Anomenat Pla Pidal), en el qual es renuncia a una educació universal i gratuïta a tots els graus i s'estableixen les bases per a la primera definició del sistema educatiu contemporani.

La Llei d'Instrucció Pública de 9 de setembre de 1857, anomenada Llei Moyano va significar la consolidació definitiva del sistema educatiu liberal. Les característiques principals són: una marcada concepció centralista de la instrucció; el caràcter eclèctic i moderat de la intervenció de l'Església en l'ensenyament; el pes dels continguts científics en el segon ensenyament; la promoció legal i la consolidació d'un ensenyament privat, bàsicament catòlic, a nivell primari i secundari; i, finalment, la incorporació definitiva dels estudis tècnics i professionals a l'ensenyament post secundari. El Decret de 21 d'octubre de 1868 defensava el necessari equilibri entre l'educació pública i privada. Un altre decret important, aprovat el 25 d'octubre d'aquest any, organitzava el segon ensenyament, entenent-lo com un complement o ampliació de l'Educació Primària, que havia de formar ciutadans il·lustrats dotant-los d'una àmplia instrucció, i regulava les facultats de Filosofia i Lletres, Ciències, Farmàcia, Dret i Teologia. En l'època de Restauració 1874-1923, s'aprova una nova constitució que va saber conjugar principis de caràcter més progressista: el sufragi universal, la declaració dels drets de l'home i la tolerància religiosa, la reforma de les escoles normals, l'ensenyament secundari i els plans d'estudi de les ensenyances universitàries. Les reformes també afecten a la reglamentació dels exàmens, a la regulació de l'ensenyament de la religió, a la titulació del professorat, a la reordenació del Batxillerat i a l'autonomia universitària.

El 1923, amb el general Primo de Rivera és van dur a terme reformes en el Batxillerat i en la Universitat; aquesta última molt contestada ja que permetia a certs centres privats universitaris la col·lació de grau. El 1931 es proclama La Segona República espanyola i s'obre una nova etapa en el sistema educatiu espanyol i una nova constitució. La Constitució republicana proclamà l'escola única, la gratuïtat i obligatorietat de l'ensenyament primari, la llibertat de càtedra i la laïcitat de l'ensenyament. Igualment, establí que els mestres, professors i catedràtics de l'ensenyament oficial són funcionaris i que és legislarà per tal de facilitar als espanyols econòmicament necessitats l'accés a tots als graus d'ensenyament, a fi que no es trobin condicionats més que per l'aptitud i la vocació. Pel que fa a la normativa de caràcter educatiu que s'aprova en aquests anys, destaquen els canvis respecte a la regulació del bilingüisme, permetent que a les escoles primàries s'ensenyi en llengua materna, encara que sigui diferent del castellà; se suprimeix l'obligatorietat de l'ensenyament religiós; es reforma la formació inicial dels docents; i es regula la inspecció de la primera i ensenyança. El 1933 es van celebrar les segones eleccions a Corts de la República, donant la victòria als partits de la dreta. Això va suposar que es revoquessin molts dels plantejaments educatius l'anterior govern. Els atacs principals es van centrar en la coeducació, prohibint als mestres i inspectors la seva implantació a les escoles primàries nacionals, en el Pla d' Escoles Normals, que es va pretendre derogar, i en la Inspecció Central de Primer Ensenyament, que va quedar suprimit. Com a aportacions d'aquesta etapa destaquen les reformes de la segona ensenyança, fonamentalment l'aprovació, el 1934, del Pla d'estudis de Batxillerat. Finalment, cal assenyalar la continuació de la reforma universitària amb les mateixes directrius del anterior bienni. El 18 juliol 1936 comença la guerra civil espanyola amb l'alçament militar del general Franco. Durant els tres anys que dura la confrontació, la vida social, cultural i política del país viu commocionada, per la qual cosa caldrà esperar fins a la victòria dels revoltats per reprendre la història del sistema educatiu espanyol.

Segons “El Sistema de Formación Professional en España.”(1999) Encara que havien existit altres anteriorment (Llei d'Educació de Claudio Moyano, 1857), la primera iniciativa encaminada a crear a Espanya un sistema normalitzat de ensenyaments professionals d'àmbit estatal apareix en els Estatuts

d'Ensenyament Industrial i de Formació Professional de 1924 i 1928, respectivament. Va ser aquest últim el que va establir una xarxa de centres per donar resposta a les necessitats de formació dels treballadors després del procés de reindustrialització que va seguir a la Primera Guerra Mundial. Durant el període republicà (1931-1936), les competències sobre els estudis de Formació Professional van passar del Ministeri de Treball al d'Instrucció Pública. En febrer de 1932 es va crear la Direcció General d'Ensenyament Professional i Tècnica amb la missió, entre d'altres, d'actualitzar i perfeccionar l'Estatut de 1928. La turbulència política i econòmica que va caracteritzar aquest període va conduir a un escàs nivell de realitzacions pràctiques. La II Guerra Mundial va provocar un cert desenvolupament industrial que exigia la capacitació de la població treballadora. Durant aquest període, de 1939 a 1942, en què es crea l'Institut Nacional d'Indústria (INI, 1941), només la Organització Sindical, molt mediatitzada pel poder polític, té una actuació mencionable en matèria de Formació Professional, que va consistir en organitzar una xarxa pròpia de centres: 6 a 1940, que es convertirien en 70 el 1950. En 1955 es promulga la Llei de Formació Professional Industrial, que substitueix la regulació encara vigent de l'Estatut de 1928 i s'ocupa d'impulsar ensenyaments professionals com a part del Sistema Educatiu general. Es creen les Escoles de Aprenentatge i Mestratge Industrial, una a cada capital de província, atenent així la demanda creixent de qualificacions professionals que sorgeix dels processos de industrialització. Aquestes Escoles es denominen en el futur Centres Nacionals de Formació Professional i Instituts Politècnics. El Ministeri de Treball, promou la creació d'una xarxa de Universitats Laborals (creades al 1959) on es van impartir ensenyaments de formació professional a més dels batxillerats tècnics i, més tard (1964), les Enginyeries Tècniques. El 1971, hi ha 17 «universitats» d'aquest tipus, que atendien més de 17 000 alumnes. A més dels ministeris d'Educació i de Treball, altres organismes tenen relació amb la Formació Professional per a joves i adults, sempre en àmbits professionals de la seva competència, en aquest cas el Ministeri d'Agricultura. El 1957 es crea l'Oficina Sindical de Formació Professional Accelerada, que estableix una sèrie de centres, integrats sota la dependència del Ministeri de Treball, en els quals es capacita els treballadors per especialitzacions molt concretes mitjançant cursos breus i intensius. A l'abril de 1964, el Ministeri de Treball posa en marxa el denominat Pla Nacional de

Promoció Professional Obrera (PPO) amb una sèrie de cursos de caràcter ocupacional impartits mitjançant centres mòbils. Una part del Pla es va materialitzar en col·laboració amb l'Exèrcit mitjançant els Cursos de Promoció Professional de l'Exèrcit (PPE).

Segons A. López, a la pàgina web www.teinteresa.es/educa, publica el dia 9-10-2013 el següent article: *“De la LGE a la LOMCE: Així son les set lleis educatives espanyoles de la democràcia.”*

1. La LGE, 1970 (Franco-UCD). LA LLEI D'ENTRADA A LA DEMOCRÀCIA

La Llei General d'Educació es va aprovar en el tard franquisme, però va arribar a estar vigent fins a 1980. Va ser impulsada pel ministre d'Educació José Luis Villar Palasí, i va establir l'ensenyament obligatori fins als catorze anys. Després de vuit anys d'educació general bàsica, s'accedia a l'anomenat Batxillerat Unificat Polivalent (BUP), o FP (Formació Professional). Aquesta Llei va aconseguir modernitzar els estaments educatius a Espanya.

2. La LOECE. 1980 (UCD). UNA LLEI MARCADA PER LA CONSTITUCIÓ I EL COP D'ESTAT

Aquesta Llei, la primera plenament en democràcia, va ser elaborada pel govern d'Adolfo Suárez amb la Constitució de 1978 acabada d'estrenar. El PSOE la va recórrer per no respectar l'esperit de la Constitució, i el TC li va donar la raó en bastants punts després de la sentència, la UCD havia d'haver revisat la Llei de manera profunda, però el cop d'Estat del 23-F, i la posterior victòria electoral del PSOE ho va evitar. Per això mai va entrar en vigor.

3. La LODE, 1985 (PSOE). INTRODUEIX EL CONCERT

La Llei Orgànica del Dret a l'Educació (LODE) va incorporar el sistema de col·legis concertats.

4. La LOGSE, 1990 (PSOE). LA LLEI QUE POSA FI A LA LGE I QUE ATORGA UN GRAN PES EDUCATIU A les COMUNITATS AUTÒNOMES

La Llei d'Ordenació General del Sistema Educatiu (LOGSE), per una banda suposa la fi de la LGE de 1970, i d'altra s'introdueix entre altres mesures, l'escolaritat obligatòria fins als 16 anys. És la llei que permet a les comunitats

autònomes redactar una part molt important dels continguts educatius. S'adapta a un model més tecnològic en l'educació, i amplia l'escolaritat obligatòria als 16 anys. Introdueix la ESO.

5. La LOPEG, 1995 (PSOE). LA LLEI PERTIERRA NÉIXER AMB L'OPOSICIÓ DEL PROFESSORAT

És la Llei Orgànica de Participació, Avaluació i Govern dels Centres Docents (LOPEG). Coneguda com a Llei Pertierra, va ser aprovada amb els vots a favor de PSOE, CiU i PNB. Van votar en contra PP, IU i CC. Aquesta Llei va ser rebutjada de ple pels sindicats de professors, que consideraven que obria la porta a la privatització de l'ensenyament públic. El PSOE va defensar que la Llei enfortia la participació

6. La LOE, 2006. (PSOE). LA LLEI DE ZAPATERO VA PORTAR LA POLÈMICA AMB EDUCACIÓ PER A LA CIUTADANIA

L'Executiu de José Luis Rodríguez Zapatero va elaborar la Llei Orgànica d'Educació (LOE), va ser publicada al BOE el maig de 2006, i aprovada al Congrés amb àmplia majoria gràcies al suport de CiU, ERC, PNB, ICV, CC, i EA. PP va votar en contra i IU es va abstenir. Un dels punts que més enrenou van causar va ser incloure l'assignatura de religió com a voluntaria, això sí, d'oferta obligatòria per als centres educatius. Aquesta Llei inclou la nova assignatura d'Educació per a la Ciutadania i els Drets Humans, una matèria obligatòria i avaluable, en detriment de Llengua i Literatura, les hores lectives es van reduir en 25 hores. La crítica més àmplia a aquesta Llei estava dirigida a la menor exigència a l'alumnat, amb la possibilitat de passar de curs amb matèries suspeses. A més, el PP va considerar que Educació per a la Ciutadania suposava la incursió de l'Estat, com adoctrinador en la moral dels estudiants.

7. La LOMCE. 2013. (PP) LA LLEI WERT, LA MÉS POLÈMICA DE TOTES, NEIX AMB UNA AMPLÍSSIMA OPOSICIÓ

La Llei Orgànica per a la Millora de la Qualitat Educativa és la proposta de reforma de la LOE i de la LOGSE, dues lleis socialistes en aplicació i a les que el PP sempre s'hi va oposar. Ha trobat nombroses veus que demanen la dimissió del ministre Wert, i la Llei ha estat qualificada com sectària, discriminatòria i retrògrada. Torna a donar plena validesa acadèmica a l'assignatura de Religió,

recupera les proves externes d'avaluació o revàlides, retalla les beques universitàries i estableix concert amb els col·legis que separen per sexe als alumnes. Ha trobat forta oposició en tots els grups polítics, així com en el professorat i en l'alumnat que van desembocar en manifestacions, concentracions i vagues, com la general del 16 maig 2013.

La LOCE. 2002. (PP). L'ÚNICA LLEI DEL PP MAI ÉS VA ARRIBAR A APLICAR.

La Llei Orgànica de Qualitat de l'Educació (LOCE), promulgada el 2002 durant el govern de José María Aznar mai va arribar a aplicar-se. La Llei pretenia reformar i millorar l'educació a Espanya, segons el govern, però la veritat és que va arribar molt tard, a la segona legislatura d'Aznar, i va ser paralitzada en 2004 quan Zapatero va arribar al govern.

Fent un anàlisi llei per llei analitzem quina ha estat l'evolució de l'Educació Física durant els darrers 45 anys a partir de la democràcia i especialment ens centrem en la anàlisi de la Formació professional;

Llei General d'Educació 1970. (LGE)

Segons la LGE, publicada el 06/08/1970, les etapes escolars estaven dividides en: Educació preescolar, on no es cursava Educació Física però si que es feien jocs, i activitats rítmiques. La següent etapa era l'Educació General bàsica que anava des de els 6 anys fins als 13 anys, dividit en dues etapes on ja es cursaven nocions sobre el món físic. Després es cursava el batxillerat, que durava 3 anys 1er de BUP, 2n de BUP i 3er de BUP, normalment dels 14 als 16 anys, on ja és feia l'assignatura d'Educació Física i Esportiva durant dues hores setmanals. Posteriorment es va afegir un darrer curs com a filtre per l'accés a la universitat anomenat COU on no es donava l'assignatura d'Educació Física. En l'educació per adults i l'educació universitària no es practicava l'Educació Física, però si que com estudis universitaris l'INEF ja ofería la Llicenciatura en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport. A més, s'ofería la formació professional de grau I i II.

Segons "El Sistema Educativo Nacional España." (1997). La Llei General d'Educació de 1970 va configurar els estudis de formació professional, com una

branca paral·lela als estudis de batxillerat. Tot i que en la actualitat estan desapareixent, agrupen encara a la gran majoria dels estudiants, per la qual cosa s'inclouen en aquest apartat. La finalitat específica de la formació professional, segons s'enuncia en la Llei, és, en efecte, la capacitació dels alumnes per a l'exercici de la professió escollida, a més de continuar la seva formació integral. Per tant, haurà de guardar una estreta relació amb la estructura i les previsions de l'ocupació entre rendiment i ocupació. La LGE estructurava la formació professional en tres graus. No obstant, la FP de tercer grau mai va ser reglamentada ni desenvolupada. Els estudis de FP consten de dos nivells educatius: la formació professional de primer grau (FP I) i la de segon grau (FP II). Els ensenyaments de FP I, de dos anys de durada, han constituït una via paral·lela als estudis de 1r i 2n de BUP. Al costat d'un caràcter de formació integral, amb matèries de tall acadèmic, té un caràcter més marcadament professional que aquells, dividint-se en branques de diferents àmbits del món laboral. El Decret sobre ordenació de la formació professional estableix que els criteris que han de regular l'ordenació del primer grau de la formació professional han de buscar no tant l'especialització per al treball com la capacitació personal de l'individu. Així doncs, per tal de no delimitar prematurament el camp professional i afavorir una formació polivalent, en l'ordenació de la formació professional de primer grau s'ofereixen diverses opcions prou àmplies com per preparar l'alumne culturalment, alhora que li faciliten la mobilitat a la feina i continuïtat per prosseguir estudis secundaris i superiors. A aquests estudis poden accedir tots els alumnes que finalitzen l'EGB, independentment que hagin obtingut el títol de Graduat Escolar o el Certificat d'Escolaritat. Tenen caràcter obligatori i gratuït per a aquells alumnes menors de 16 anys que hagin completat els estudis de l'educació general bàsica i no cursin els de batxillerat. Els que acaben els estudis de formació professional de primer grau obtenen el títol de Tècnic Auxiliar en la branca cursada. Aquest títol té els mateixos efectes acadèmics que el de Graduat en Educació Secundària i els mateixos efectes professionals que el de Tècnic (formació específica de grau mitjà). Els alumnes que finalitzen sense arribar a una avaluació positiva reben un certificat de Escolaritat. Algunes ensenyances de caràcter professional, de les impartides lliurement per centres privats i que no condueixin a l'obtenció d'un títol amb validesa acadèmica, poden ser convalidades per part dels estudis de formació

professional de primer grau. La superació de l'avaluació global final d'una àrea de coneixements tècnics i pràctics dóna dret a l'alumne a l'obtenció d'una certificació acadèmica, expedida pel centre estatal en què s'hagi inscrit oficialment, podent completar els seus estudis per a l'obtenció del títol de Tècnic Auxiliar o presentar-se a les proves d'avaluació d'ensenyaments no escolaritzats, previstes per a l'obtenció del citat títol. A aquestes proves d'avaluació d'ensenyaments no escolaritzats poden presentar, a més dels alumnes esmentats en el paràgraf anterior, els majors de 18 anys en els quals concorrin algunes de les següents circumstàncies:

- Estar en possessió del Certificat d'Escolaritat de formació professional de primer grau i acreditar, com a mínim, un any d'activitat laboral;
- Estar en possessió de l'esmentat certificat d'escolaritat i tenir superades totes les disciplines en algunes de les àrees de coneixement dels dos cursos;
- Acreditar haver-se presentat anteriorment a les proves de maduresa per a l'obtenció del títol d' Oficialia Industrial o de formació professional de primer grau;
- Acreditar com a mínim un any d'activitat laboral i ser Batxillers elementals, Graduats Escolars o posseir el Certificat d'Estudis Primaris;
- Acreditar més d'un any d'activitat laboral professional i, sense complir cap de les circumstàncies anteriors, posseir suficient maduresa, segons el parer d'una comissió de valoració nomenada a l'efecte, servint de base la documentació complementària aportada per l'interessat.

El títol de Tècnic Auxiliar permet accedir:

- A la formació professional de segon grau -règim general-, superades prèviament les ensenyaments complementaris;
- Directament al règim d'ensenyaments especialitzats de formació professional de segon grau;
- Al Batxillerat Unificat i Polivalent (BUP), amb les convalidacions oportunes, podent matricular-se al mateix temps en el segon curs i en les matèries no convalidades del primer;
- Al nou batxillerat;
- Als mòduls professionals de nivell II;
- Als cicles formatius de grau mitjà;

- A diferents ensenyaments de règim especial.

A continuació es detallen el conjunt de branques, professions i especialitats de la formació professional reglada de primer grau, és a dir, aquells estudis que han estat regulats pel Ministeri de Educació i Cultura.

A més, hi ha altres noves professions i especialitats que responen a nous desenvolupaments tecnològics i socioeconòmics. Aquests Ensenyaments Experimentals de formació professional (que abasten tant la formació professional de grau I com la de grau II) s'imparteixen amb caràcter de prova en els centres, amb l'autorització expressa del MEC. Els programes d'aquests ensenyaments, proposats pels centres, poden ser autoritzats provisionalment amb una vigència de dos anys, al terme poden ser elevats a definitius amb les adaptacions que siguin procedents i implantats en qualsevol centre docent que ho sol·liciti. Les professions i especialitats de formació professional de primer grau, tant reglades (reg) com experimentals (exp), queden reflectides en el quadre de la pàgina següent. El pla d'estudis està dissenyat amb la generalitat suficient per atendre, d'una banda, a la adquisició dels coneixements professionals necessaris i, per altra, a la formació integral dels alumnes. Té una durada de dos anys, i s'articula en tres àrees de coneixements, que integren les següents matèries:

a) Àrea Formativa Comuna: Llengua Espanyola, Idioma Modern, Formació Humanística, Formació Religiosa o Ètic-Moral (a escollir), Educació Física-Esportiva, Coneixements de l'ordenament Constitucional.

b) Àrea de Ciències Aplicades (a la branca professional escollida): Matemàtiques, Física i Química, Ciències de la Naturalesa.

c) Àrea de Coneixements Tècnics i Pràctics (específics de la professió): Tècniques d'Expressió Gràfica i de Comunicació, Tecnologia, Pràctiques.

A Catalunya, País Basc, Galícia, Comunitat Valenciana i Balears s'ha incorporat l'ensenyament de les respectives llengües pròpies als seus plans d'estudi.

Els ensenyaments d'FP II corresponen al segon nivell d'aquesta formació professional configurada en la LGE. La seva doble finalitat formativa -integral i professionalitzada, és la mateixa que la de FP I, encara que, en aquest cas, amb una major profunditat i especialització. Aquest nivell deixa de ser obligatori i inclou, en els últims cursos, la realització de pràctiques en empreses. La reforma del sistema educatiu afecta també a l'FP II, la desaparició anirà sent gradual fins

al curs 2000-2001, segons vagi generalitzant el nou sistema. L'accés a aquests ensenyaments es realitza amb el títol de Tècnic Auxiliar (FP I), amb el de Batxiller (BUP) o amb altres titulacions equivalents procedents de plans d'estudis anteriors i ja extingits. Segons el BOE, la Formació Professional tindrà per finalitat específica la capacitació dels alumnes per a l'exercici de la professió escollida. A la mateixa s'accedirà després d'haver completat els estudis dels corresponents nivells i cicles educatius.

Llei Orgànica reguladora del Dret a l'Educació (1984). LODE

Segons “El Sistema Educativo Nacional España.” (1997). La LODE desenvolupa l'article 27 de la Constitució a excepció de l'apartat desè relatiu a l'autonomia universitària. La seva objectiu és garantir per a tothom el dret a l'educació, fent especial èmfasi en la consecució d'un ensenyament bàsic, obligatori i gratuït, sense cap tipus de discriminació. L'activitat educativa ha de perseguir el ple desenvolupament de la personalitat de l'alumne, la formació en el respecte i en l'exercici de la tolerància i de la llibertat com a principis democràtics de convivència, l'adquisició de coneixements, hàbits i tècniques que capacitin per a l'activitat professional i la participació activa en la societat, així com la formació per a la pau i la cooperació. Des d'aquesta Llei es garanteix i desenvolupa el dret a la llibertat d'ensenyament. Als pares i als alumnes se'ls reconeix una sèrie de drets que garanteixen la consecució dels fins de l'acció educativa d'acord amb el que estableix la Constitució. S'aprova l'existència d'una doble xarxa de llocs escolars, públics i privats, establint-se un règim de concerts a què es poden acollir centres de titularitat privada per a ser finançats amb fons públics. Aquesta llei distingeix així entre centres el seu titular és un poder públic o centres públics, privats que funcionen en règim de mercat, i centres de titularitat privada sostinguts amb fons públics denominats centres concertats. També es regula la participació en la programació general de l'ensenyament de tots els sectors implicats en el procés educatiu des del centre escolar fins als nivells de màxima decisió de l'Estat, quedant al seu torn reconeguda la llibertat d'associació, federació i confederació dels pares i dels mateixos alumnes. Segons “El Sistema de Formación Profesional en España.”(1999). En el pla normatiu, es van promulgar diverses lleis, com la Llei de Reforma Universitària (LRU, 1983) i la Llei Orgànica del Dret a l'Educació (LODE, 1984). Així mateix,

es crea el Marc Institucional encarregat de regular les normatives que, en matèria d'FP, promou l'administració educativa i laboral i es completa mitjançant la participació dels agents econòmics i socials en la planificació i seguiment de les mesures concretes que configuren els programes d'actuació. El Consell General de la Formació Professional, creat per Llei 1/1986 de 7 de gener, integra representants de l'Administració, organitzacions empresarials i organitzacions sindicals, als quals es van afegir durant 1997 els de les CCAA amb plenes competències, per exercir, entre altres, les següents funcions:

- Elaborar i proposar al Govern espanyol, per a la seva aprovació, el Programa Nacional de FP.
- Informar sobre títols i / o certificats professionals i plans d'estudi, proposant nivells d'equivalència i, si s'escau, homologació entre ells.
- Avaluar i fer el seguiment de les accions en matèria de FP.

Finalment en la reforma de l'Ensenyament Tècnic-Professional sobre l'oferta inicial que contenia es van pronunciar, al llarg de gairebé dos anys, les administracions públiques, les organitzacions patronals i sindicals, col·lectius i entitats professionals, centres educatius, experts reconeguts i personalitats amb experiència, forces polítiques, institucions religioses i fonamentalment, els diferents sectors de la comunitat educativa. El resultat va ser, el 1989, el Llibre Blanc per a la reforma del Sistema Educatiu.

Llei Orgànica d'Ordenació General del Sistema Educatiu. (1990)LOGSE.

Segons l'article "Evolución del Sistema Educativo" del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport (2004). La (LOGSE) regula l'estructura i organització del sistema educatiu en els seus nivells no universitaris. S'hi reiteren els principis i drets reconeguts en la Constitució i en la LODE. Aquesta reordenació del sistema va encaminada a aconseguir objectius com la regulació efectiva de l'etapa prèvia a l'escolaritat obligatòria, la reforma profunda de la formació professional, i la connexió entre els Ensenyaments de Règim General i Especial. Així, la nova estructura del sistema educatiu estableix en el seu règim general les etapes d'Educació Infantil, Educació Primària, Educació Secundària, que comprendrà l'Educació Secundària Obligatòria, el Batxillerat, la Formació Professional de Grau Mitjà, la Formació Professional de Grau Superior i l'Educació Universitària. També regula els Ensenyaments de Règim Especial,

que inclouen els Ensenyaments Artístics i d'Idiomes. En el títol preliminar es determina la durada de l'ensenyament bàsic. Aquest ensenyament comprèn l'Educació Primària i l'Educació Secundària Obligatòria, iniciant-se als 6 anys d'edat i estenent-se fins als 16, de manera que s'estableixen deu anys d'escolarització obligatòria i gratuïta. Per tal de garantir una formació comuna de tot l'alumnat, la Llei determina els aspectes bàsics del currículum en relació amb els objectius, continguts, principis metodològics i criteris d'avaluació. La LOGSE afavoreix al seu torn un ampli exercici de competències en matèria d'educació per part de les comunitats autònomes. Amb aquesta Llei també es reforça la diversitat i identitat cultural, lingüística i educativa de cada comunitat, donant oportunitat des del sistema al bilingüisme i la inclusió de matèries pròpies de la cultura de cada territori.

La LOGSE dedica títols independents a aspectes com l'Educació de les Persones Adultes i la qualitat de l'ensenyament, establint que els poders públics prestaran una atenció prioritària al conjunt de factors que l'afavoreixen com la formació del professorat, els recursos educatius i la funció directiva, la innovació i investigació educativa, la orientació educativa i professional, i la inspecció i avaluació del sistema. També s'aborda la compensació de desigualtats en educació des de la normalització i integració social, introduint-se el concepte de «necessitats educatives especials». Es creen les especialitats de Grau Mitjà i Superior en les seves especialitats i especialment d' Activitat Física i Esports.

La Llei Orgànica de la Participació, l'Avaluació i el Govern dels Centres Docents. (1995) LOPEG.

Segons “El Sistema Educativo Nacional España.”(1997). La LOPEG s'adequa a la nova realitat educativa aprovada en la LOGSE. Segons “El Sistema de Formación Profesional en España.”(1999). El Consell General de la Formació Professional, creat a partir de l'aprovació de la Llei 1/1986, va ser l'encarregat de proposar al Govern, per a la seva aprovació, el Programa Nacional de Formació Professional.

Durant la LOPEG l'assignatura d'Educació Física com a assignatura troncal a la FP I i FP II és impartida ja que en consten evidències de la programació durant la investigació per l'elaboració d'aquest document a les unitats temàtiques de l'any 1994 de l'arxiu de l'IES PAU CASESNOVES. (Annex1)

Llei Orgànica de Qualitat de l'Educació (2002). LOCE.

Segons “El Sistema Educativo Nacional España.” (1997) Madrid. La LOCE, modificava tant la LODE (1985), com la LOGSE (1990), i la LOPEG (1995), proposava una sèrie de mesures amb el principal objectiu d'aconseguir una educació de qualitat per a tothom. La LOCE no va ser portada a efecte, sent reemplaçada per la LOE. Segons la pàgina web “Información sobre formación profesional” 1999; El procés d'extinció dels ensenyaments de formació professional definides en la LGE / 70 en tots els centres gestionats pel MEC, no es completarà fins al curs 2002/2003, segons el RD 173/98: els ensenyaments de F.P. I estaran extingides en el curs 1999/2000 i els ensenyaments d'FP II en el curs 2002/2003. Per tant, l'assignatura d'Educació Física de l'Àrea Formativa Comú (FPI) i l'assignatura d'Educació Física de l'Àrea Social i Antropològica (FPII) desapareix durant el transcurs i l'intent d'implantació de la LOCE.

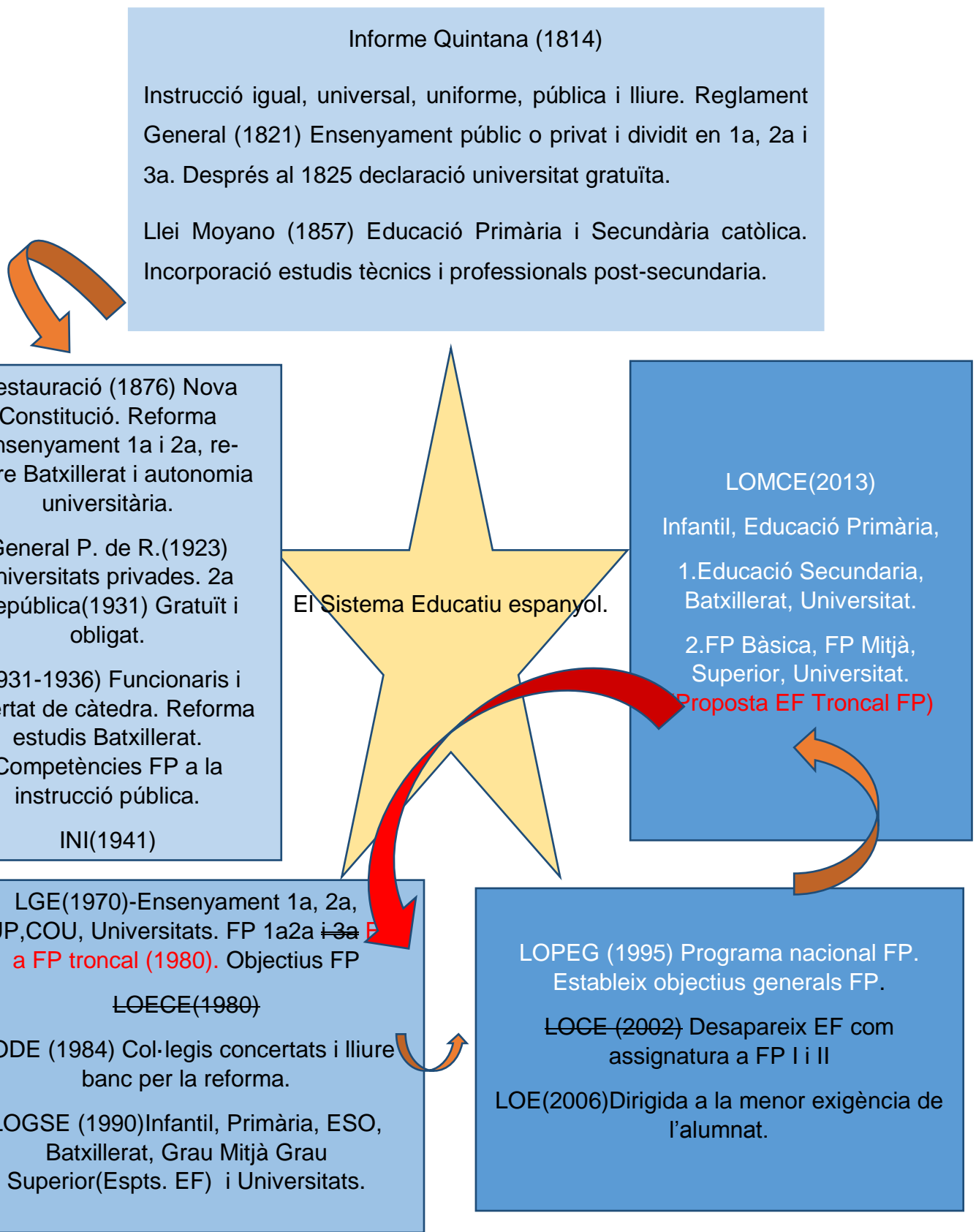
Llei Orgànica LOE (2006)

Segons la LOE. En 1995 es va aprovar la Llei Orgànica de la Participació, l'Avaluació i el Govern dels Centres Docents, amb el propòsit de desenvolupar i modificar algunes de les disposicions establertes en la LOGSE orientades a la millora de la qualitat. L'any 2002 es va voler fer un pas més cap al mateix objectiu, mitjançant la promulgació de la LOCE. En els començaments del segle XXI, la societat espanyola té la convicció que és necessari millorar la qualitat de l'educació, però també que aquest benefici ha d'arribar a tots els joves, sense exclusions. La formació professional comprèn un conjunt de cicles formatius de grau mitjà i de grau superior que tenen com a finalitat preparar els alumnes i alumnes per al desenvolupament qualificat de les diverses professions, l'accés a l'ocupació i la participació activa en la vida social, cultural i econòmica. La Llei introdueix una major flexibilitat en l'accés, així com en les relacions entre els diferents subsistemes de la formació professional. A fi d'augmentar la flexibilitat del sistema educatiu i afavorir la formació permanent, s'estableixen diverses connexions entre l'educació general i la formació professional.

Llei Orgànica per a la Millora Llei Orgànica per a la Millora de la Qualitat Educativa(2013) LOMCE.

La tècnica normativa escollida, de modificació limitada de la Llei Orgànica d'Educació (LOE), respon a les recomanacions de l'OCDE basades en les millors pràctiques dels països amb sistemes educatius amb millors resultats, en els quals les reformes es plantegen de manera constant sobre un marc d'estabilitat general segons es van detectant insuficiències o sorgeixen noves necessitats. La proposta de la LOMCE (2013) sorgeix de la necessitat de donar resposta a problemes concrets del nostre sistema educatiu que estan suposant un llast per a l'equitat social i la competitivitat del país, prioritzant la consecució d'un marc d'estabilitat i evitant situacions extraordinàries com les viscudes en el nostre sistema educatiu en els últims anys. Els canvis proposats en el nostre sistema educatiu per la LOMCE estan basats en evidències. Amb aquesta nova llei, l'ensenyament secundari sofreix modificacions, com la obligatorietat de passar de curs a 1er de la ESO i l'obligatorietat de cursar una via o una altra per accedir a Batxillerat o a Grau Mitjà. També per altra banda sorgeix l'opcionalitat de cursar la FP bàsica per tots aquells amb necessitats educatives per tal de poder accedir al Grau Mitjà d'una manera més pràctica i professional.

El següent mapa conceptual mostra l'evolució del Sistema Educatiu Espanyol des de 1814 fins a l'actualitat i revisa l'estat de l'Educació Física com a assignatura als Cicles de Formació Professional

2.2. La importància i la necessitat de l'EF.

L'Educació Física com a assignatura troncal durant els cursos de Formació Professional Bàsica, Grau Mitjà i Grau Superior és important en diferents aspectes, com s'evidencia en diferents fonts, principalment des de la visió de la salut, la prevenció de riscos laborals, l'adquisició d'hàbits saludables com la higiene postural i l'alimentació o bé des de la visió de l'activitat recreativa i l'oci, què també ens ajudaran a millorar aspectes com la motivació, les relacions interpersonals del grup i d'altres.

Segons la *Revista Española de Pedagogía*, José Antonio Ibáñez-Martín Mellado (2006), publica; La qualitat de vida suposa un repte per a les persones i per a la societat en general ja que defineix uns elements fonamentals de la vida en societat que s'han de tenir en compte a l'hora d'establir el bé comú com a éssers humans. L'educació física és un instrument pedagògic molt eficaç per desenvolupar les pautes de conducta saludable que afavoreixin una major qualitat de vida. Ha de realitzar-se de forma regular i sistemàtica pels beneficis que aporta a la salut, ja que permet enfrontar-se a la vida i a la convivència social en general amb una aptitud positiva. En definitiva l'exercici físic ha de ser considerat com una forma de cultura que s'ha d'incorporar a la vida diària, sobretot si tenim en compte que la naturalesa humana és dinàmica

Seguint amb la importància de l'activitat física, la finalitat de l'Educació Física a l'Educació Secundària Obligatòria segons el BOIB publicat el 16 Maig de 2015, està basada en competències i permet definir els resultats de l'aprenentatge esperats des d'un plantejament integrador, orientat a aplicar els sabers adquirits pels alumnes a aconseguir un desenvolupament personal satisfactori, l'exercici d'una ciutadania activa i la participació en l'aprenentatge permanent al llarg de la vida. La matèria d'educació física té com a finalitat principal desenvolupar en les persones la seva competència motriu, entesa com la integració dels coneixements, els procediments, les actituds i els sentiments vinculats sobretot a la conducta motora. Per aconseguir-ho, no és suficient la mera pràctica, sinó que és necessària una anàlisi crítica que consolidi actituds i valors que tinguin com a referents el cos, el moviment i la relació amb l'entorn: d'aquesta manera, els alumnes aconseguiran controlar les pròpies accions motrius i donar-los sentit, comprendre els aspectes perceptius, emotius i

cognitius relacionats amb aquestes accions i gestionar els sentiments que hi estan vinculats, a més d'integrar coneixements i habilitats transversals, com la feina en equip, el joc net, el respecte a les normes i la seguretat, entre altres. Així mateix, l'educació física està vinculada a competències relacionades amb la salut a través d'accions que ajuden a adquirir i consolidar hàbits responsables d'activitat física regular i a adoptar actituds crítiques davant pràctiques individuals, socials i de grup no saludables, fonamentalment relacionades amb les malalties d'origen cardiovascular. La competència motriu evoluciona al llarg de la vida de les persones i desenvolupa la intel·ligència, per saber què fer, com fer-ho, quan fer-ho i amb qui segons els condicionants de l'entorn. Gaudir d'una competència motriu adient permet que l'alumne disposi, de manera autònoma, d'un repertori suficient de respostes adequades a les diferents situacions que se li puguin presentar, pròpies de les activitats físicoesportives o vinculades a l'activitat humana en conjunt. Entre els processos implícits en la conducta motriu, cal destacar els de percebre, interpretar, analitzar, decidir, executar i avaluar els actes motors. Entre els coneixements més destacables que es combinen amb aquests processos hi ha, a més dels corresponents a les diferents activitats físiques, els relacionats amb la corporeïtat, amb el moviment, amb la salut, amb els sistemes de millora de les capacitats motrius, amb les mesures preventives i de seguretat davant riscos o accidents i amb els usos socials de l'activitat física, entre altres. Finalment, pel que fa a les actituds, es troben les derivades de la valoració de les pròpies limitacions i possibilitats, el gaudir de la pràctica i la relació amb els altres. Les situacions a les quals respon una acció motriu, en un procés d'ensenyament i aprenentatge, suposen establir entorns de característiques diferents en els quals la resposta té, també, significats diferents: en uns casos, es tracta d'aconseguir un rendiment, de resoldre una realitat; en altres, es fa referència a l'ergonomia, l'expressivitat o la recreació. En aquest sentit, l'educació física preveu situacions i contextos d'aprenentatge variats, que van dels que suposen controlar els moviments propis i conèixer millor les possibilitats personals als que consisteixen en accions que han de respondre a estímuls externs variats o situacions en què les actuacions dels alumnes s'han de coordinar amb les actuacions de companys o adversaris i en què les característiques del medi poden ser canviants. La lògica interna de les situacions o activitats motrius proposades es converteix, així, en una eina imprescindible de

la programació de la matèria. La Llei orgànica 8/2013, de 9 de desembre, per a la millora de la qualitat educativa, esmenta la importància de la matèria. Així, en la disposició addicional quarta, “Promoció de l’activitat física i la dieta equilibrada”, textualment hi podem llegir el següent: Les administracions educatives han d’adoptar mesures perquè l’activitat física i la dieta equilibrada formin part del comportament infantil i juvenil. A aquests efectes, les administracions han de promoure la pràctica diària de l’esport i l’exercici físic per part dels alumnes i les alumnes durant la jornada escolar, en els termes i les condicions que, seguint les recomanacions dels organismes competents, garanteixin un desenvolupament adequat per afavorir una vida activa, saludable i autònoma. El disseny, la coordinació i la supervisió de les mesures que a aquests efectes s’adoptin en el centre educatiu, han de ser assumits pel professorat amb qualificació o especialització adequada en aquests àmbits. Tal com s’ha exposat, l’Administració és l’encarregada de promoure la pràctica diària d’esport i exercici físic dins la jornada escolar. Ara, doncs, més que mai, la formació constant de docents qualificats esdevé imprescindible. Respecte a l’adopció d’hàbits saludables, és molt important tenir en compte que s’estima que fins a un 80 % dels infants en edat escolar únicament participen en activitats físiques a l’escola, tal com recull l’informe Eurydice, de la Comissió Europea, de l’any 2013. Per aquest motiu, l’educació física durant l’edat d’escolarització ha de tenir una presència important, si es vol contribuir a pal·liar el sedentarisme, que és un dels factors de risc identificats que influeix en algunes de les malalties més esteses en la societat actual. La Llei orgànica 8/2013 es fa ressò d’aquestes recomanacions i per això promou que els alumnes practiquin diàriament esport i exercici físic durant la jornada escolar. En aquest sentit, s’ha d’assegurar que aquesta pràctica respecti les condicions d’ús i aplicació que garanteixen que sigui saludable, per la qual cosa la supervisió dels professors d’educació física és imprescindible. A això s’hi ha d’afegir que l’objectiu principal d’aquesta assignatura és que els alumnes aprenguin a fer activitat física correctament i que aquest aprenentatge es faci des de la pròpia pràctica. En conseqüència, l’adequada orientació cap a la salut individual i col·lectiva, la intervenció proporcionada de les capacitats físiques i coordinatives i l’atenció als valors individuals i socials, amb especial interès pels referits a la gestió i l’ocupació del temps lliure i l’oci, constitueixen els elements essencials i permanents de tota

pràctica física duta a terme durant l'etapa escolar. Això no és un obstacle perquè es programin activitats que cerquin de forma explícita tenir cura de la salut, millorar la condició física o fer un ús constructiu de l'oci i del temps lliure, però sempre des de la perspectiva que els alumnes han d'aprendre a gestionar tots aquests aspectes de forma autònoma. No es tracta, només, d'aconseguir que durant les etapes escolars els alumnes estiguin més sans, sinó que han d'aprendre a comportar-se d'una manera més sana, i això és la conseqüència d'una adequada orientació de l'educació física. Els nivells que l'educació física planteja s'han d'adequar al nivell de desenvolupament dels alumnes, tenint sempre present que la conducta motriu és el principal objecte de l'assignatura i que en aquesta conducta motriu han de quedar aglutinats tant les intencions com els processos que es posen en joc per assolir-la. Es pretén proporcionar a les persones els recursos necessaris perquè arribin a un nivell determinat de competència motriu i siguin autònomes en la pràctica regular d'activitats física. D'aquesta manera, els criteris d'avaluació i els estàndards d'aprenentatge s'organitzen entorn de cinc grans eixos: dominar les habilitats motores i els patrons de moviment necessaris per practicar un conjunt variat d'activitats físiques; comprendre els conceptes, els principis, les estratègies i les tàctiques associats als moviments i aplicar-los a l'aprenentatge i a la pràctica d'activitats físiques; assolir i mantenir una adequada aptitud o condició física relacionada amb la salut; mostrar un comportament personal i social responsable, amb respecte a un mateix, als altres i a l'entorn, i valorar l'activitat física des de la perspectiva de la salut, el plaer, l'autosuperació, el desafiament, l'expressió personal i la interacció social. A l'etapa de l'educació secundària obligatòria, els estudiants experimenten importants canvis personals i socials. Per una banda, l'educació física ha d'ajudar els joves d'aquesta edat a adquirir de nou referències de si mateixos, dels altres i de la seva competència motriu. Això fomenta una autoimatge positiva que, al costat d'una actitud crítica i responsable, els ajuda a no sacrificar la seva salut per adequar-se a uns models subjectes a les modes del moment. Per una altra, els estudiants s'enfronten a la diversitat i a la riquesa de les activitats físiques i esportives i han d'assolir nous aprenentatges que els permetin ser més eficients en situacions esportives, creatives, lúdiques o de superació de reptes, juntament amb la possibilitat d'identificar problemes o reptes, resoldre'ls i estabilitzar les seves respostes

utilitzant i desenvolupant els seus coneixements i destreses. A més, a l'hora de comprendre i assimilar progressivament els fonaments i les normes propis de la matèria, també han integrar i transferir els coneixements d'altres àrees o situacions. Un aspecte que resulta imprescindible per aconseguir els fins proposats és que la pràctica comporti reflexionar sobre el que s'està fent, analitzar la situació i prendre decisions. També cal incidir en la valoració de les actuacions pròpies i de les alienes i en la recerca de fórmules de millora: com a resultat d'aquest tipus de pràctica, es desenvolupa la confiança per participar en diferents activitats físiques i la valoració d'estils de vida saludables i actius. Els esports són, actualment, l'activitat física amb més repercussió sociocultural, de manera que faciliten la integració social. Però l'educació física en aquesta etapa no n'ha d'aportar una visió restringida, sinó que s'ha de procurar que els alumnes adquireixin les destreses, els coneixements i les actituds necessaris per desenvolupar la seva conducta motriu en diferents tipus d'activitats, és a dir, que siguin competents en contextos variats.

Per altra banda, una finalitat pareguda es contempla en el currículum segons el BOIB del 16 maig del 2015, (Illes Balears), en el Batxillerat es persegueix la mateixa finalitat a excepció que s'hi afegeix el següent text; L'educació física al batxillerat continua la progressió dels aprenentatges de les etapes anteriors i proporciona als alumnes l'ajuda necessària perquè adquireixin les competències relacionades amb la planificació de la seva pròpia activitat física. D'aquesta manera, s'afavoreix l'autogestió i l'autonomia, que estan implicades en el desenvolupament d'un estil de vida actiu i saludable. L'educació física ha de plantejar propostes enfocades a desenvolupar totes les capacitats implicades: unes són específiques de l'àmbit motor, com els factors de la condició física i les capacitats coordinatives; unes altres són de caràcter metodològic o transversal, com l'organització i la programació. Tot això sense oblidar que s'ha de prestar atenció a les capacitats cognitives, emocionals i socials. D'altra banda, atès el caràcter propedèutic del batxillerat i l'evolució del nombre de professions i d'ofertes d'estudis superiors relacionats amb l'activitat física, la salut individual i col·lectiva i l'ús adequat del temps lliure, aquesta matèria tracta de presentar diferents alternatives perquè els alumnes puguin valorar aquestes professions i possibilitats d'estudi, ja sigui en l'àmbit universitari,

en el de la formació professional o en el dels ensenyaments esportius, així com les professions en què la capacitat física esdevé un aspecte imprescindible. La salut, entesa no tan sols com a absència de malaltia, sinó com a responsabilitat individual i col·lectiva, continua sent un eix d'actuació primordial. Per això, s'ha d'aprofundir en els coneixements teòrics i pràctics referits als factors de la condició física i al control dels riscos associats a les activitats, així com en l'adquisició d'hàbits posturals correctes i d'execucions tècniques que prevenen o eviten lesions. Així mateix, cal incidir en la millora de les estratègies per solucionar les diferents situacions motrius, l'anàlisi crítica dels productes que ofereix el mercat relacionats amb les activitats físiques i el desenvolupament de l'autoestima.

Finalment una altra evidència que recolza també la importància de l'Educació Física i la seva atracció pels estudiants cap als ensenyaments esportius de Grau Mitjà i Superior són les estadístiques extretes de "Estadística del alumnado de formación profesional" any 2012-2013, pàgines 9-10. Considerant la distribució per edat de l'alumnat que accedeix a cada Família Professional, en els Cicles formatius de Grau Mitjà els percentatges majors d'alumnat menor de 20 anys entre els que accedeixen a cada família es donen en Activitats Físiques i Esportives (78,4%). En els Cicles Formatius de Grau Superior, les famílies amb més proporció d'alumnat que accedeix amb menor edat (menors de 23 anys) tornen a ser Activitats Físiques i Esportives (83,0%).

3. Desenvolupament de la proposta.

Per tant, el què voldria proposar consisteix en implantar l'assignatura d'Educació Física a tots els Graus de Formació Professional, tant a la Formació Professional Bàsica, Grau Mitjà com Grau Superior.

Per això, el què vull fer és donar una possibilitat a l'Educació Física dins dels cicles formatius. Evidenciada la importància de l'Educació Física dins del sistema educatiu, proposo una programació didàctica amb la seva seqüenciació de continguts i competències per realitzar dins del nou mòdul d'Educació Física.

El principal objectiu d'aquest mòdul és que tot l'alumnat de cicles formatius, sigui quina sigui la seva especialitat, tingui uns coneixements tant teòrics com pràctics de l'educació física, donada la seva transcendència en la salut de les persones, entesa com un contingut transversal que millora la qualitat de vida i per tant augmenta les seves capacitats productives dins del sistema de formació professional. L'educació física és una assignatura la qual no es pot desprestigiar en cap àmbit escolar donada la seva importància dins del món de la salut.

A partir d'això he elaborat una programació didàctica d'un mòdul de 96 hores amb els seus continguts, objectius didàctics o capacitats terminals, el qual consta de 5 unitats didàctiques.

Mòdul professional X: Educació Física.

Hores setmanals al centre educatiu: 2 hores

Durada: 96 hores. (32 hores lliure disposició fora de l'horari del centre)

3.1.PROGRAMACIÓ DIDÀCTICA

3.1.1.Justificació.

Es ben coneguda la gran importància de l'activitat física dins el món educatiu de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Aquesta programació va enfocada concretament al mòdul Educació Física, entenent per Educació Física la formació destinada a desenvolupar les capacitats físiques condicionals, coordinatives, cognitives i socials-afectives del cos humà, especialment amb l'ànim de dinamitzar la formació professional de tots els àmbits i prevenir riscos.

Aquesta programació va dirigida a tots els alumnes de qualsevols curs de Formació professional i és competència general d'aquest mòdul realitzar 45 minuts d'activitat física dues vegades a la setmana i d'aquesta manera mantenir un bon nivell d'activació i salut general.

3.1.2.Contribució de les matèries a l'adquisició de les competències bàsiques.

Es poden treballar les 7 Competències Bàsiques:

- Competència comunicativa, lingüística i audiovisual.
- Competència artística i cultural.
- Competència matemàtica.
- Competència d'aprendre a aprendre.
- Competència d'autonomia i iniciativa personal.
- Competència en el coneixement i interacció amb el món físic.
- Competència social i ciutadana

El fet de tenir un treball majoritàriament pràctic, que es desenvolupa a l'exterior, ens permet treballar un seguit de competències que ens seria complicat adquirir-les i treballar-les a l'aula. De totes les Competències Bàsiques que treballarem, tindrem 5 que seran treballades de manera principal. Aquestes són: Autonomia i iniciativa personal, Aprendre a aprendre, Coneixements i interacció amb el món físic, Social i Ciutadana i Comunicativa, Lingüística i Audiovisual.

3.1.3.Dimensions de les Competències Bàsiques a desenvolupar de forma prioritària.

Competència comunicativa, lingüística i audiovisual:

- Oferint una gran varietat d'intercanvis comunicatius i l'ús de les normes que és regeixen i la interacció social del treball en equip.

Competència d'autonomia i iniciativa personal:

- Millorant la conscienciació dels alumnes a partir de l'adquisició d'un conjunt de valors i actituds personals com la perseverança, responsabilitat, etc. adquirits a partir d'una autonomia cada vegada major.

- Mitjançant l'adquisició d'habilitats i actituds relacionades amb el lideratge de projectes, que inclouen la confiança, l'empatia, esperit de superació, habilitats de diàleg i la cooperació, i l'organització de temps i tasques.

Coneixement i interacció amb el món físic:

- A partir del coneixement del cos humà, de la naturalesa i de la interacció dels homes i les dones amb ella, mostrant actituds de responsabilitat envers les altres persones i envers un mateix.
- Mitjançant l'habilitat per a interactuar en l'entorn més proper: moure's en ell i resoldre problemes en què intervinguin els objectes i la seva posició.

Competència artística i cultural:

- A partir de l'ús d'aquells recursos d'expressió i representació que faciliten la realització de creacions individuals o socials: pensament divergent i de treball col·laborador; interès per participar en la vida cultural i per contribuir a la conservació del patrimoni cultural i artístic.

Competència matemàtica:

- A partir de la comprensió i resolució de problemes i situacions relacionades amb la vida quotidiana, el coneixements científic i el món laboral i social.

Competència d'aprendre a aprendre:

- Mitjançant l'adquisició de la consciència de les pròpies capacitats (intel·lectuals, emocionals i físiques), i les estratègies necessàries per a desenvolupar-les.
- Mitjançant el desenvolupament de les actituds, la motivació i la confiança en un mateix.

Competència social i ciutadana:

- A partir de l'adquisició d'habilitats i actituds que permeten participar, prendre decisions, triar com comportar-se en determinades situacions i responsabilitzar-se de les eleccions i decisions adoptades.

- Mitjançant el desenvolupament d'habilitats socials que permeten resoldre conflictes amb una actitud constructiva i prendre decisions amb autonomia.

3.1.4. Blocs de continguts.

CONCEPTES

1. Introducció a l'animació.

- Oci i activitats físiques.
- L'esport per a tothom: concepte, objectius i característiques.

2. Activitats esportives i recreatives de condicionament físic.

- Desenvolupament d'activitats físiques condicionals.
- Desenvolupament d'activitats físiques coordinatives.
- Desenvolupament d'activitats físiques cognitives.
- Adaptar-les i modificar-les per aconseguir els objectius proposats.

3. Tècniques d'animació amb jocs.

- La figura de l'animador.
- Decisions prèvies a l'activitat.
- Presentar l'activitat.
- Estratègies metodològiques. Formes d'organitzar i intervenir.
- Coordinar-se amb el personal col·laborador.

4. Dinàmica grups i fonaments psicològics.

- El grup: rols; tipus de lideratge.
- Dinamització de grup: organització i repartiment de tasques, cooperació i confiança en el grup, mètodes i procediments, tècniques de dinamització de grups, solucions de problemes i presa de decisions.
- Psicologia del grup, motivació, actituds, sensacions i emocions del grup.
- El procés de comunicació dins del grup.

5. Activitat física i salut.

- Efectes de l'activitat física sobre la salut.
- Fonts energètiques: sistema aeròbic i anaeròbic de producció d'ATP.
- Hàbits fisiològics, dietètics, tòxics i posturals: efectes sobre la salut i prevenció de malalties.

- Necessitats d'hidratació i nutricionals durant la pràctica d'activitats físiques i esportives.
- Contraindicacions totals i parcials en la pràctica d'activitats físiques i esportives.
- Aliments recomanats per la practica de l'activitat física.

PROCEDIMENTS

1. Disseny dels exercicis o de les activitats:

- Anàlisi dels objectius de la sessió.
- Identificació de la situació inicial.
- Concreció de les accions que s'han de realitzar. Determinació de les regles i pautes d'actuació.
- Especificació del material necessari. Elecció de les metodologies i estratègies d'ensenyament.
- Descripció de l'activitat. Dibuix o esquema de l'activitat.

2. Confecció de fitxes de jocs o activitats físiques i recreatives:

- Concreció de la finalitat de la fitxa.
- Organització de la informació i les idees.
- Preparació de l'esquema i disposició.
- Determinació del contingut de la fitxa.
- Realització de la fitxa.
- Revisió i correcció.
- Classificació. Arxiu en la base de dades o fitxer.

3. Conscienciació dels diferents mètodes de treball per la millora de la pràctica esportiva i quotidiana.

- Treball de resistència general i específica aplicada a l'esport.
- Pràctica de la coordinació general i específica aplicada a l'esport.
- Observació del treball cognitiu a l'esport.
- Relació entre la tàctica individual i col·lectiva ens els esports individuals i col·lectius.

4. La dinàmica interna del grup:

- Identificació del grup que cal analitzar.
- Determinació dels possibles rols dels integrants.

- Identificació de les funcions i de les tasques dels membres del grup.
- Determinació de les relacions entre els membres del grup.
- Valoració dels resultats de l'anàlisi.
- Selecció de la tècnica de dinamització.
- Realització de la tècnica.

5. Activitat física i salut:

- Identificació de les adaptacions que es produeixen en els sistemes amb la pràctica d'activitat física.
- Valoració de l'esforç prenent com a referència el pols.
- Identificació de les necessitats dietètiques i d'hidratació en funció de l'activitat física.
- Confecció de les racions alimentàries i d'hidratació depenent de la durada, del tipus i de les condicions climàtiques de l'itinerari.
- Elaboració d'una taula d'anàlisi postural per a la prevenció de riscos.

ACTITUDS

- Cordialitat i amabilitat en el tracte amb el company, adversari o personal implicat.
- Esforç en l'adequació de les activitats programades a les característiques d'edat i d'aptitud física individuals.
- Compliment de les normes higièniques i preventives.
- Rigor en la definició de les necessitats d'aigua i d'aliments abans o després de l'activitat física.
- Respecte per la salut i pel medi ambient.
- Responsabilitat en l'acció que tots els participants s'integrin en la dinàmica del grup.
- Respecte per les persones i la seva llibertat individual dins d'un grup social.
- Objectivitat per determinar la responsabilitat de totes les parts que intervenen en un conflicte, imparcialitat a l'hora d'escoltar els motius de cada una de les parts i habilitat per escollir l'alternativa de resolució més adient.
- Execució sistemàtica de presa de decisions.

3.1.5. Concreció curricular.

OBJECTIUS DEL MÒDUL/ CAPACITATS TERMINALS	OBJECTIUS DIDÀCTICS
<p>Capacitat terminal 1: Millorar tant les habilitats físiques, coordinatives, cognitives i socials afectives mitjançant la pràctica motriu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Jugar a diferents jocs, de manera activa, respectuosa i amb esforç. - Practicar diferents activitats recreatives de manera divertida i socialitzadora. - Controlar patrons de moviments utilitzats en la vida quotidiana i esportiva. - Associar-se durant els diferents jocs o esports cooperant i ajudant a l'equip per un fi comú.
<p>Capacitat terminal 2: Analitzar les adaptacions funcionals que es produeixen en els sistemes o en els aparells del cos humà i els aspectes que condicionen el nivell de salut en la pràctica d'activitats físiques.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Descriure els efectes de l'activitat física en els diferents sistemes del cos humà (especialment en el circulatori, el respiratori i el muscular). - Reconèixer els beneficis que suposa la pràctica d'activitats físiques i esportives sobre els diferents òrgans i sistemes (especialment en el circulatori, el respiratori i el muscular). - Diferenciar diferents tipus d'estiraments per cada cas. - Explicar les necessitats d'hidratació i nutricionals bàsiques durant la pràctica d'activitats físiques i esportives, en funció de la durada i a partir de la utilització de taules de referència. - Descriure els símptomes de fatiga que indiquen que no s'ha de continuar amb la pràctica d'una determinada activitat física. - Descriure les diferents tècniques més habituals de prevenció i correcció postural. - Enumerar les contraindicacions absolutes i relatives de la pràctica de les activitats físiques i esportives.

<p>Capacitat terminal 3: Dirigir i dinamitzar diferents tipus de jocs aplicant-hi adequadament la metodologia d'animació.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Dur a la pràctica els diferents jocs, amb un grup de persones que simulin ser usuaris. - Presentar l'activitat de forma atractiva. - Explicar el desenvolupament i les normes dels jocs. - Realitzar les demostracions necessàries per a la comprensió dels jocs que es volen assolir.
<p>Capacitat terminal 4: Analitzar l'aportació que comporten els jocs d'animació amb les activitats de condicionament físic.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Conscienciar-nos del treball de coordinació i els seus beneficis. - Descobrir els principals factors de millora dels jocs i les activitats físiques de resistència. - Realitzar diferents activitats per la millora de la força. - Realitzar jocs de carrera per augmentar la velocitat del cos.

UNITAT DIDÀCTICA	OBJECTIUS DEL MÒDUL / CAPACITATS TERMINALS	CONCEPTES	PROCEDIMENTS	ACTITUDS
UD1: Iniciació a les activitats físiques esportives i recreatives.	Capacitat terminal 1.	1.Introducció a l'animació.	2 .Confecció de fitxes de jocs o activitats físiques i recreatives:	Totes
UD2: Condicionament físic i esport.	Capacitat terminal 4.	2. Activitats esportives i recreatives de condicionament físic.	3.Conscienciació dels diferents mètodes de treball per la millora de la pràctica esportiva i quotidiana.	Totes
UD3: Disseny de jocs d'animació.	Capacitat terminal 3.	3.Tècniques d'animació amb jocs.	1.Disseny dels exercicis o de les activitats.	Totes
UD4: Dinàmica de grups.	Capacitat terminal 1 i 3.	4.Dinàmica grups i fonaments psicològics.	4.La dinàmica interna del grup	Totes
UD5: Educació física per la salut.	Capacitat terminal 2.	5.Activitat física i salut.	5.Activitat física i salut.	Totes

3.1.6. Temporització de les unitats didàctiques

Aquest mòdul té una durada de 96 hores (32 hores de lliure disposició del centre incloses).

TRIMESTRE	UNITATS DIDÀCTIQUES	TEMPORITZACIÓ
PRIMER TRIMESTRE	UD 1: Iniciació a les activitats físiques esportives i recreatives.	28/09/16 - 11/10/15
	UD 2: Condicionament físic i esport.	16/11/16 - 18/01/16
SEGON TRIMESTRE	UD 3: Disseny de jocs d'animació.	18/01/16 - 29/02/16
	UD 4: Dinàmica de grups.	29/02/16 - 15/04/16
TERCER TRIMESTRE	UD 5: Educació física per la salut.	25/04/16 - 03/06/16

3.2. ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES I METODOLÒGIQUES

3.2.1. Normes de convivència.

L'àrea d'Educació Física té unes normes específiques referents al desenvolupament de la pràctica que la fan diferents a les altres matèries. Pel correcte desenvolupament d'aquestes es facilitarà a l'alumnat una sèrie de normes, que són les següents:

- Per iniciar la classe es disposa de cinc minuts per a canviar-se i estar en condicions de treball.
- Per al final de la classe, la norma és donar deu minuts per a canviar-se de nou.
- Els treballs sempre s'entregaran durant els dies establerts.
- Totes les comunicacions d'interès per a l'alumnat s'exposaran en el tauler d'anuncis i en format digital en el moodle de l'assignatura corresponent.
- Tan el material com les instal·lacions, vestuaris, etc., hauran d'utilitzar de manera que no es produeixin deteriors voluntaris.
- No es pot menjar a classe ni dins les instal·lacions esportives.
- Els companys s'han de respectar.
- S'ha de dur roba esportiva.
- Si qualche alumne té un problema físic, s'ha de comunicar abans de l'inici de la classe.

- Assistència a classe obligatòria.

3.2.2. Dinàmica del curs i de les sessions

Les sessions seran tant teòriques com pràctiques. L'organització de les sessions vendrà determinada en funció de l'objectiu que es vulgui aconseguir i es cercarà i fomentarà la màxima possibilitat d'assimilació i participació en els aprenentatges, així com la diferenciació segons els nivells d'ensenyança, la motivació de l'alumnat, la consecució d'un clima afectiu i l'adaptació de les tasques a la disponibilitat del material i les instal·lacions.

Les sessions tant teòriques com pràctiques tindran en primer lloc la presentació de l'objectiu. S'explicarà l'objectiu específic i la relació que té la sessió dins la Unitat Didàctica que s'està desenvolupant.

Els factors d'organització més importants que es tindran en compte en les sessions pràctiques dirigides pels professors de l'assignatura seran:

Presentació de l'objectiu: Al principi de cada sessió es presenta l'objectiu d'aquesta i la relació que té la sessió dins la Unitat Didàctica que s'està desenvolupant.

Posició i desplaçaments del mestre: La postura que adopta serà externa al grup, únicament a l'hora de donar la informació inicial del que es farà, per organitzar les activitats i en determinats moments per tal de veure la participació global de tot el grup. En canvi, s'adaptarà una posició interna al grup durant tota la pràctica per tal d'oferir feedbacks, recolzament, atenció individualitzada, atenció afectiva, correccions,...

Organització dels grups: S'empraran diferents tipus d'agrupaments (individuals, parelles, tríos, grups reduïts, grup classe,...) en funció dels objectius a aconseguir i les activitats a desenvolupar, la qual cosa implicarà distribucions diferents en l'espai (distribució lliure, per grups en un espai definit, fileres horitzontals, fileres verticals, cercle,...).

3.2.3. Formació dels grups:

Normalment seran heterogenis, tot i que en determinades ocasions es podran realitzar grups de nivell. Normalment el mestre farà els grups per tal

d'evitar grups tancats i discriminacions, alhora s'utilitzaran diferents tècniques, donant un color a cada un de manera que tots els que tinguin el mateix formin un grup, mitjançant jocs (joc dels paquets), etc.

Les sessions pràctiques tindran una durada variable segons l'horari del mòdul que es duguin a terme, dels quals s'intentarà obtenir el màxim de pràctica real, tot i que descomptant els desplaçaments fins a les instal·lacions i la higiene, els professors de l'assignatura es trobaran amb menys temps real a la seva disposició per a realitzar les sessions.

En aquest mòdul gran part del temps es dedicarà a que els alumnes siguin capaços de dirigir grups, per tant, moltes sessions pràctiques les dirigiran ells mateixos. Seran els seus propis monitors i els seus propis alumnes. Les sessions pràctiques, tant les dirigides per als professors de l'assignatura com les dirigides pels propis alumnes, es veuran caracteritzades per una sèrie de fases:

3.2.4. Model de sessió.

1. FASE INICIAL O D'ACTIVACIÓ

- Informar als alumnes de l'objectiu específic de la sessió i la importància d'aquesta dins la Unitat Didàctica.
- Informar sobre el treball que es durà a terme durant la sessió.
- Jocs d'activació fisiològica i psicològica: jocs o activitats dinàmiques i que motivin dirigits a activar l'organisme. Introduir als alumnes el que posteriorment es treballarà, predisposant-los a les activitats proposades.

2. FASE DE DESENVOLUPAMENT O PART PRINCIPAL

- Es realitzaran un conjunt d'activitats dirigides a un treball més específic, dirigit a aconseguir fonamentalment els objectius proposats. Amb aquestes activitats es pretén un enriquiment tant físic-motriu, fisiològic, cognitiu com sociològic.
- Aquesta fase podrà incloure jocs on s'emprí el que s'ha treballat d'una forma més funcional i dinàmica per tal que els alumnes se n'adonin del significat i les possibles aplicacions del que ha après.

3. FASE DE SÍNTESI O TORNADA A LA CALMA:

- Activitats o jocs suaus i de relaxació que permetin que l'organisme torni al seu estat normal (tant físic com psicològic).
- Reflexió i torn de paraules sobre el desenvolupament de la sessió (significat, finalitat i possibles aplicacions que hem après, així com el desenvolupament de la sessió, problemes que hagin sorgit, discussions...)
- Si es necessari, es realitzaran estiraments passius per tornar a la calma, individuals o per parelles de d'una duració de 10" aproximadament i en algun cas durant les reflexions finals.

3.2.5. Metodologia

Durant el desenvolupament de les sessions es tindran presents els següents principis metodològics:

- Es plantejaran els objectius a aconseguir en cada sessió o unitat didàctica i la forma d'aconseguir-ho
- S'informarà als alumnes dels resultats assolits i nivell de progrés
- S'intentarà motivar a l'alumnat.
- S'exposaran els conceptes corresponents de forma interactiva
- Es realitzaran les activitats, exercicis i treballs programats en cada avaluació
- Es corregiran les proves, exercicis i activitats col·lectivament o individualment
- Es comprovarà el nivell de comprensió i aprenentatge mitjançant preguntes, proves escrites, realització d'exercicis en el quadern, així com també mitjançant l'observació de les proves i activitats físiques realitzades, a més del treball i actitud a classe .

Els criteris fonamentals sobre els que es basarà tot el procés d'ensenyament - aprenentatge determinaran la metodologia, que es caracteritzarà per ser:

- **Activa.** L'alumne serà el protagonista responsabilitzant-se de les seves pròpies activitats, segons la seva capacitat, les quals exigiran una intensa activitat física i mental que el portaran a reflexionar i justificar les seves actuacions. El professor orientarà sobre l'activitat proposada en quant al perquè i com realitzar el treball assignat.
- **Flexible:** Adaptant-la a cada alumne, segons les diferències individuals.
- **Participativa:** Fomentant i potenciant la cooperació, de tal forma que les activitats tinguin sentit i utilitzant activitats lúdiques.
- **Integradora:** Partint de les capacitats i possibilitats de cada alumne, i entenent que no existeix una resposta motriu única, sinó una millora i progressió de tots els aspectes de la persona.

L'elecció del mètode d'ensenyament a utilitzar estarà determinat per:

- Les característiques de les activitats.
- Els objectius que es pretenen aconseguir.
- El tipus d'ajut que necessita l'alumnat en funció del seu moment d'aprenentatge i la capacitat de comprendre, decidir i executar.

Es partirà de la realitat motriu de l'alumnat, donant un enfocament global al cicle, a més d'integrador i multidisciplinari, per tal d'aconseguir els objectius de forma progressiva.

La varietat dels mètodes d'ensenyament a utilitzar contribueix a agilitzar el procés d'ensenyament i aprenentatge, motivant a l'alumnat utilitzant mètodes d'instrucció directa per l'execució de tasques complexes, com utilitzant mètodes de recerca i descobriment guiat en altres tipus de tasques.

3.2.6. Tractament metodològic de les competències bàsiques

La metodologia que utilitzarem en totes les unitats didàctiques de la nostra programació anual ens permetran realitzar un correcte tractament de les Competències Bàsiques. A continuació, mostrarem com aquestes metodologies ens ajuden a desenvolupar les diferents competències bàsiques:

- Metodologia Adaptativa: El fet de conèixer en quina situació es troba cada alumne, afavorirà a que aquests puguin desenvolupar amb major facilitat i treballar totes les competències bàsiques que s'estan treballant a les diferents sessions.
- Metodologia significativa: Aquesta metodologia permetrà als alumnes trobar el sentit al que treballen, és a dir, relacionar els aprenentatges amb situacions reals, així com relacionar conceptes. Aquesta metodologia la podem relacionar amb la Competència d'Aprenre a Aprenre.
- Metodologia Socialitzadora i Integradora: Aquesta metodologia la podem relacionar amb la Competència social i ciutadana, ja que cercarem col·laboració i cooperació entre els diferents participants.
- Metodologia emancipadora: Aquesta metodologia la trobem vinculada a la Competència de desenvolupament i iniciativa personal, degut a què proposem activitats progressives, on els alumnes van adquirint un major protagonisme i responsabilitat.
- Metodologia individualitzada: El fet de treballar aquesta metodologia, permetrà que tots els alumnes tinguin la possibilitat de realitzar les activitats, independentment de les seves característiques. Per tant, podran assolir totes les Competències Bàsiques treballades durant el curs.
- Metodologia creativa: La podem relacionar amb la competència Artística i Cultural, perquè els alumnes hauran de mostrar-nos la seva creativitat i espontaneïtat durant les diferents activitats.

3.2.7. Atenció a la diversitat

L'alumne és tingut en compte en la seva diversitat, considerant la possibilitat de optar, que suposa desenvolupar idèntiques capacitats marcades en els objectius, però seguint plantejaments diferents dels continguts. Es tractarà d'articular les mesures correctores i vies alternatives que facilitin el procés d'ensenyament i aprenentatge en cada unitat didàctica.

Durant les activitats que es realitzen durant les diferents sessions, cal dir que el plantejament té molt en compte les possibles diferències que hi pugui

haver en el grup, encara que es necessari per adaptar-se a les diferents necessitats, el fet d'haver de modificar algunes pautes d'acció per alguns alumnes, els quals la seva condició fisiològica no els permet realitzar esforços d'elevada complexitat.

Encara que les vies específiques que permeten afrontar aquest repte (adaptacions curriculars), la diversitat dels alumnes cal entendre-la com una característica de la pràctica docent ordinària, per la qual cosa aquesta atenció a les necessitats educatives de tots els alumne/as, s'abordarà a través de diferents elements del currículum:

- Priorització de continguts, desenvolupant determinades capacitats al seu nivell i seleccionant de cada contingut el nucli que es consideri més adequat.
- Gradació dels criteris d'avaluació, adaptant-los i concretant-los.
- L'elecció del nivell d'ajuda necessari per a cada alumne, s'orientés a situar els nous aprenentatges a l'abast de cada alumne/a segons el seu procés de construcció de l'aprenentatge.

Es marcaran i concretaran aquests nivells en cada unitat didàctica, segons les necessitats i dificultats que es detectin.

3.2.8. Activitats de formació complementàries

Aquest mòdul combina la formació teòrica amb la formació pràctica. Requereix que l'alumnat dinamitzi activitats amb diferents grups de població tals com alumnat de primària, alumnat de secundària, tercera edat,... Algunes de les activitats formatives que es podrien realitzar fora del centre i de l'horari escolar són:

-Planificació, organització i execució de jornades recreatives, festes lúdiques, acampades, vetllades, sessions puntuals d'animació amb alumnes de ESO, primària i/o adults

3.2.9. Elaboració de treballs

Cada unitat didàctica concretarà els treballs i activitats necessaris per a superar-la. D'aquesta manera, no hi haurà un treball general de tot el mòdul.

Els treballs i activitats s'entregaran en format paper o en format digital, segons les indicacions del professor de l'assignatura. Els treballs entregats en format digital es lliuraran a través del Moodle de l'assignatura durant el període d'entrega establert. Aquests, presentaran el següent format: lletra Arial número 12, interlineat de 1.5 i marges de tres centímetres.

Referent a la data d'entrega dels treballs, fitxes, etc, es pactarà amb més de set dies d'antelació amb els professors responsables de l'assignatura. Sempre hi haurà dues dates d'entrega; en la primera d'elles s'optarà al màxim valor del document; en la segona el document serà avaluat amb un 10% menys del seu valor original. Passades aquestes dates el document no serà recollit i el seu valor serà de 0 punts.

3.2.10. Aplicació de les TIC

Les noves tecnologies y aplicacions informàtiques es desenvoluparan en las següents activitats:

- Utilització de la plataforma Moodle
- Utilització de la informàtica com a eina bàsica de treball per al tractament de textos.
- Elaboració de treballs en diferents formats.
- Recerca de recursos informàtics a la xarxa.

3.2.11. Materials i recursos didàctics

Per dur a terme les sessions, disposem de les instal·lacions esportives dels centres de Formació Professional de les Illes Balears, la majoria amb pista de Futbol, Basket, Voleibol, o bé pavelló multiesportiu o espai natural d'esbarjo.

Pel que fa al material, cada centre disposa de diferent material que ens determinarà la pràctica esportiva, recreativa o lúdica.

Finalment, referent als recursos didàctics que utilitzarem, destacarem els següents:

- Quadern d'apunts de classe.
- Llibre de text.

- Diapositives.
- Altres.

3.3.AVALUACIÓ

3.3.1.Característica de l'avaluació.

L'avaluació del mòdul es realitzarà segons el grau de consecució de les capacitats terminals previstes. La nota final del primer trimestre serà la mitjana aritmètica de les unitats didàctiques treballades, arrodonint la nota cap al nombre sencer més proper. El mateix succeirà per l'obtenció de la qualificació del segon i tercer trimestre. La nota final del mòdul s'obtindrà aplicant la mitjana aritmètica de les qualificacions obtingudes en els tres trimestres. Però existeixen algunes consideracions a tenir en compte:

- L'alumne ha de superar una nota mínima del 45% respecte al valor de cada instrument d'avaluació.
- En el cas que la nota obtinguda en qualsevol instrument d'avaluació sigui menor del 45 % ja no es podrà optar a la superació del mòdul en aquell trimestre en concret.
- En els casos en que l'alumne no arribi al 45% mencionat es podrà optar a la figura del COMODÍ per a aconseguir que es faci mitjana amb tots els instruments d'avaluació i intentar arribar d'aquesta manera a superar el mòdul de l'avaluació respectiva. Però l'ús del COMODÍ estarà subjecte a les següents regles:
  - Es podran utilitzar un total de dos comodins per mòdul durant tot el curs escolar.
  - No es poden usar en la mateixa categoria de continguts (conceptuals, procedimentals i actitudinals).
  - Per als continguts conceptuals: només es podrà utilitzar si el valor obtingut en l' instrument d'avaluació no superat es troba entre el 40% i el 44,9%.
  - Per als continguts procedimentals: només es podrà utilitzar si es valor obtingut en l' instrument d'avaluació no superat es troba entre el 40% i el 44,9%.

- Per als continguts actitudinals: no es poden usar els comodins.
- Les notes parcials de cada trimestre, així com la nota final del mòdul serà un nombre sencer, de tal manera que la nota numèrica obtinguda per a cada alumne en cada avaluació, si tingués decimals, seria arrodonida a la unitat superior si es passa de la meitat del valor decimal (de 0.51 a 0.99), i arrodonida a la unitat inferior si no arriba al nombre anterior (de 0.01 a 0.50).
- Degut al caràcter i naturalesa dinàmica del mòdul, podran aparèixer nous instruments d'avaluació, per el que els percentatges definits en l'avaluació podran estar subjectes a canvis, els quals seran comunicats en el temps i forma per els professors de l'assignatura.

3.3.2.Criteris de qualificació:

La qualificació obtinguda es realitzada a partir d'una observació directa i dels elements extrets a partir dels instruments d'avaluació formulats durant les sessions d'avaluació , tenint en compte els diferents ítems presentats en aquesta.

El percentatge que s'aplicarà alhora de marcar la nota final és la següent:

- Participació, actitud i bona conducta (Continguts actitudinals) (20%).
  - Les actituds explicitades en la normativa general del cicle formatiu, presentat en temps i forma en la jornada lectiva i publicar en el Moodle del centre.
- Domini de la part pràctica (Continguts procedimentals) (30%).
  - Fitxes de treball
  - Llistes de control i observació de pràctiques
  - Projectes
  - Programacions
  - Tasques realitzades a classe.
  - Presentacions o exposicions de classe.

- Domini de la part teòrica (50%).
- Realització de treballs.
- Realització de proves escrites.
- Preguntes de classe realitzades durant les sessions teòriques.

3.3.3.Criteris de recuperació:

Per a la superació d'aquest mòdul per la vida ordinària els alumnes han de superar els criteris de qualificació a més de l'assistència a classe durant tot el curs escolar i acceptant i donant per sabuda aquesta programació amb tots els punts que la defineixen.

Per a aquells alumnes que no aconseguixin superar el crèdit mitjançant la via ordinària de superació de proves parcials, s'oferirà una convocatòria extraordinària a principis de setembre. A la prova de l'avaluació final extraordinària entren tots els continguts del curs (tres trimestres). No es guarden qualificacions obtingudes amb anterioritat i és necessari haver entregat els treballs de recuperació teòric o pràctic després de finalitzar cada una de les avaluacions. Les característiques i data exactes d'aquesta prova es definiran en finalitzar el tercer trimestre del present curs escolar, valorant que els objectius, capacitats terminals i els continguts seran els mateixos que els que aquest document exposa.

3.3.4.Assistència

El nombre màxim de faltes injustificades al mòdul és d'un 15 % de la seva càrrega horària anual. El fet de superar aquest percentatge de faltes injustificades suposarà la impossibilitat d'aprovar l'assignatura per la via ordinària.

Per exemple, el Mòdul de dinàmica de grups de 96 hores anuals / 31.3 hores trimestrals / 3 hores setmanals. El 15% de les 96 hores són 9 hores. L'alumne que falti a 10 hores i no les justifiqui al professor del mòdul i al seu tutor, o les causes no siguin justificables, haurà de presentar-se a l'examen extraordinari.

L'entrada a classe haurà de ser puntual, permetent només 5 minuts de cortesia apuntant el corresponent retard. L'acumulació de 3 retards equivalent a una falta no justificable. En proves avaluables (tant conceptuals com procedimentals) no es permetrà l'entrada si un alumne arriba tard, pel que comptarà com a no presentat.

Per tal de que l'alumnat tingui una completa informació sobre l'acumulació d'hores en les que no ha anat a classe, dividirem el percentatge mencionat en tres. Cada vegada que completi un terç de la quantitat total rebrà un avís del centre escolar a través del seu tutor acadèmic, de tal manera que la consecució del tercer avís significarà la pèrdua de l'avaluació contínua.

4.Conclusions:

Una vegada he acabat la meva investigació respecte l'Educació Física en el Sistema Educatiu espanyol i més concretament dins de la Formació Professional, hem vist que actualment no és cursa l'assignatura d'Educació Física, en canvi si que és cursa un Grau Mitjà i Superior dedicat especialment a l'Educació Física. El què és vols aconseguir amb aquest document és fer veure la importància de l'Educació Física pels milers d'estudiants de Formació Professional que no imparteixen l'Educació Física durant els seus estudis de Formació Professional i què per tant estan sotmesos a oblidar l'Educació Física durant una sèrie d'anys durant la seva formació acadèmica, a la vegada patint diversos riscos com potser el sedentarisme social i d'altres. Finalment m'he adonat compte durant la investigació històrica què amb la nova implantació de la Formació Professional Bàsica i la implantació de l'Educació Física a tots els cicles formatius estaríem retornant al passat durant la LGE quan es volien implantar 3 graus d'ensenyament professional on a tots ells l'Educació Física era obligatòria a pesar que aquest tercer grau mai es va arribar a implantar i també de la desaparició de l'Educació Física l'any 1995 amb l'anterior reordenació de la LOGSE i especialització de la Formació Professional en branques específiques.

L'Educació Física com a assignatura troncal a la Formació Professional, és la culminació d'un ensenyament de Formació Professional de tres graus d'ensenyament ben estructurats, especialitzats, saludables i dinàmics.

5. Referències Bibliogràfiques:

-Referències:

1. Segons l'article "Evolución del Sistema Educativo" del Ministeri d'Educació i Cultura i Esport (2004).
2. Segons A.López, publica el dia 9-10-2013, a la pàgina web www.teinteresa.es/educa.
3. Segons la LGE, publicada el 06/08/1970
4. Segons el BOE de la Llei General d'Educació publicada el 06/08/1970:
5. Segons El Sistema de Formación Profesional en España.(1999) Madrid.
6. Segons el BOIB. (16 Maig del 2015), Illes Balears.
7. Segons la "Estadística del alumnado de formación profesional- Estadísticas de las enseñanzas no universitarias" del Ministeri d'Educació i Cultura any 2012-2013 pàgines 9-10.
8. Segons la pàgina web INFORMACIÓN SOBRE FORMACIÓN PROFESIONAL OCTUBRE 1999.

-Bibliografia:

- López. A (2013). De la LGE a la LOMCE. 20-05-2015, de teinteresa Sitio web: http://www.teinteresa.es/educa/siete-leyes-educativas-franco-wert-zapatero-aznar-ucd-psoe-pp_0_1007900025.html
- Ministerio de Educación Cultura y Deporte . EVOLUCIÓN DEL SISTEMA EDUCATIVO ESPAÑOL. (2004). MECD/CIDE Sitio web: http://uom.uib.cat/digitalAssets/202/202199_6.pdf
- Otero C.H, Muñoz A.M, Marcos A.S. (1999). El Sistema de Formación Profesional en España. Madrid: CEDEFOP.
- SISTEMA EDUCATIVO Nacional España, 1997 /Ministerio de Educación y Cultura, Centro de Documentación e Investigación Educativa (CIDE), Organización de Estados Iberoamericanos para la Educación, la Ciencia y la Cultura (OEI), Informe coordinado por F. Javier Murillo Torrecilla.

- Ibañez J.A., Mellado.M. (2006) Calidad de Vida, Educación Física y Salud. REP, Revista Española de Pedagogía. Pàgines 453, 464.
- Decret 35/2015, de 15 de maig, pel qual s'estableix el currículum del batxillerat a les Illes Balears BOIB núm. 73, de 16 de maig de 2015 PÀGINA 317-324
- Decret 34/2015, de 15 de maig, pel qual s'estableix el currículum de l'educació secundària obligatòria a les Illes Balears BOIB núm. 73, de 16 de maig de 2015.
- Ministerio de Educación Cultura y Deporte, Estadísticas del alumnado de formación profesional-enseñanzas no universitarias. (2012-2013)
<http://www.mecd.gob.es/dms/mecd/servicios-al-ciudadano-mecd/estadisticas/educacion/no-universitaria/alumnado/FPI/Nota15.pdf>
- Hoja informativa del MEC. (1999). INFORMACIÓN SOBRE FORMACIÓN PROFESIONAL OCTUBRE 1999. 18/06/2015, de MEC Sitio web:
<http://tecnologiaedu.us.es/formate/recursosdelexterior/Bibliotecavirtual/1.htm>

6. Annexos:

Annex 1: Pàgina següent.